

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia grudnia 2007 r.

GI-DEC-DOLiS-270/07

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 23 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana X, zam. w (...), dotyczącego nakazania Zakładowi Gospodarki Lokalowej X z siedzibą w (...), przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez odstąpienie od żądania informacji o posiadanym samochodzie,

- 1) nakazuję Zakładowi Gospodarki Lokalowej X zaprzestanie pozyskiwania od Pana X danych osobowych w zakresie nr dowodu rejestracyjnego w związku zawieraniem z ww. umowy najmu garażu,**
- 2) odmawiam uwzględnienia wniosku w pozostałym zakresie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zam. w (...), zwanego dalej Skarżącym, w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Zakład Gospodarki Lokalowej X, z siedzibą w (...), zwany dalej Zakładem. W szczególności Skarżący podniósł, iż Zakład wezwał go do stawienia się w siedzibie Zakładu celem zawarcia z nim umowy najmu garażu i zażądał od niego udostępnienia danych osobowych w zakresie: informacji o marce, nr rejestracyjnego i nr dowodu rejestracyjnego samochodu.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny niniejszej sprawy:

1. W dniu 2 grudnia 1994 r. Skarżący zawarł z Zakładem umowę najmu garażu. W treści przedmiotowej umowy zawarto informację, iż Pan X jest posiadaczem samochodu zarejestrowanego w (...) (potwierdzona za zgodność kopia ww. umowy w aktach sprawy).
2. Pismem z dnia 10 maja 2006 r. Zakład Gospodarki Lokalowej X w związku koniecznością ujednolicenia umów dotyczących najmu garażu wezwał Skarżącego do stawienia się w siedzibie Zakładu wraz dowodem rejestracyjnym celem podpisania nowej umowy najmu garażu, w której treści najemca zobowiązany jest do podania danych m.in. w zakresie: marka samochodu, nr rejestracyjny, nr dowodu rejestracyjnego.
3. Pismem z dnia 30 maja 2006 r. Skarżący poinformował Zakład, iż nie wyraża zgody na wpisanie do umowy najmu danych dotyczących posiadanego przez niego samochodu.
4. Zakład pozyskuje dane osobowe w ww. zakresie w celu zapobiegania podnajmowania garażu lub oddawania go innym osobom do bezpłatnego użytkowania, co często ma miejsce w sytuacji gdy najemca zmienia miejsce zamieszkania. Dlatego też w ocenie Zakładu żądane w tym zakresie dane są niezbędne do zawarcia i realizowania umowy najmu garaży.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

I Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych powołany akt prawny definiuje jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2 ustawy). Warto również podkreślić, iż stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2 ustawy). W świetle powołanego przepisu należy uznać, że informacje w zakresie: marki samochodu posiadanego przez Skarżącego, nr rejestracyjnego samochodu, nr dowodu rejestracyjnego, stanowią dane osobowe Skarżącego w rozumieniu ustawy. Zakład przetwarza już bowiem dane osobowe Skarżącego, zatem dane osobowe Skarżącego w kwestionowanym przez niego zakresie, dotyczą już zidentyfikowanej (w stosunkach Zakład – Skarżący) osoby fizycznej. Powyższe stanowisko potwierdzenie znajduje także w literaturze przedmiotu gdzie wskazuje się, iż „wprawdzie z reguły numery rejestracyjne samochodów (...) nie będą danymi osobowymi, jednak wówczas, gdy administrator danych może bez nadmiernych nakładów powiązać typy informacji z określoną osobą fizyczną, to będą one

miały charakter danych osobowych” (A. Drozd, Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz. Wzory pism i przepisy, Warszawa 2006, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie II) ss. 428).

Zasadniczym warunkiem legalności każdej czynności mieszczącej się w pojęciu przetwarzania danych osobowych jest zaistnienie którejkolwiek z przesłanek dopuszczalności przetwarzania, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt. 1–5 ustawy. Wobec brzmienia powołanego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne w szczególności wówczas, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy). Ocena tego, czy przetwarzanie danych jest niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, czy też konieczne do realizacji umowy gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną, powinna uwzględniać charakter i znaczenie umowy. Podobne stanowisko wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 grudnia 2001 r. (sygn. akt II SA 2869/2000 Monitor Prawniczy 2002/5 str. 195) stwierdzając, że zakres danych osobowych, przetwarzanych w związku z koniecznością wywiązania się z umowy (art. 23 ust. 1 pkt 3 tej ustawy), powinien być zróżnicowany w zależności od charakteru i znaczenia umowy. Administrator danych powinien mieć przy tym na uwadze treść art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, w myśl którego, administrator danych przetwarzający dane – w przedmiotowej sprawie Zakład - powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów (podkreślenie Generalnego Inspektora). Adekwatność danych w stosunku do celu ich przetwarzania powinna być rozumiana jako równowaga pomiędzy uprawnieniem osoby do dysponowania swoimi danymi, a interesem administratora danych. Administrator danych nie może w żaden sposób stawiać swego interesu ponad dobro osoby, której dane przetwarza. Równowaga będzie zachowana, jeżeli administrator zażąda danych tylko w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do wypełnienia celu, w jakim dane są przez niego przetwarzane. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że z przepisu art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy wynika w szczególności zakaz przetwarzania wszelkich danych dla celu zebrania danych nieistotnych, nie mających znaczenia, jak i danych o większym niż uzasadniony tym celem stopniu szczegółowości. Relewantność danych powinna być oceniana najpóźniej w momencie ich zbierania (J. Barta R. Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, Zakamycze 2001, s. 416).

Analiza materiału dowodowego przedmiotowej sprawy uzasadnia stanowisko, iż żądane od Skarżącego dane osobowe w zakresie marki samochodu oraz nr rejestracyjnego, są adekwatne do celu przetwarzania, jakim jest realizacja umowy najmu garażu. W ocenie Generalnego Inspektora powyższe dane są dla Zakładu niezbędne z punktu widzenia skutecznej kontroli nad procesem ewentualnego podnajmowania garażu przez jego najemcę lub oddawania go do bezpłatnego użytkownika. Warto przy tym podkreślić, iż stosownie do § 5 pkt 1 umowy najmu

garażu, najemca zobowiązuje się, że nie będzie oddawał garażu innej osobie w podnajem lub do bezpłatnego użytkowania bez zgody wynajmującego. Natomiast w razie stwierdzenia, że najemca nie posiada zarejestrowanego na siebie pojazdu samochodowego albo podnajmuje garaż, umowa ulega rozwiązaniu bez zachowania okresu wypowiedzenia (§ 5 pkt 2 umowy). Z powyższego wynika zatem, że wynajmujący jest uprawniony do kontroli, czy najemca podnajmuje garaż innej osobie (czy też oddał go do bezpłatnego użytkowania), natomiast jedyną drogą zapewniającą skuteczną kontrolę powyższego procesu jest dysponowanie przez wynajmującego informacjami o samochodzie, który zajmuje wynajmowany garaż. Brak powyższych informacji uniemożliwia bowiem wynajmującemu powyższą kontrolę.

II Natomiast odmiennie przedstawia się sytuacja w odniesieniu do danych osobowych Skarżącego w zakresie nr dowodu rejestracyjnego. Żądanie od Skarżącego przedmiotowych danych jest bowiem nieadekwatne do celu przetwarzania, jakim jest realizacja umowy najmu garażu. W ocenie Generalnego Inspektora dane te są bowiem zbędne do kontroli procesu ewentualnego podnajmowania garażu lub oddawania go do bezpłatnego użytkowania. Do powyższego celu wystarczające jest pozyskanie przez Zakład Gospodarki Lokalowej X danych osobowych Skarżącego w ww. zakresie: tj. marki posiadanego przez niego samochodu oraz nr rejestracyjnego. Dlatego też uzasadnione jest twierdzenie, iż żądanie udostępnienia przez Zakład danych osobowych Skarżącego w zakresie nr dowodu rejestracyjnego jest nieadekwatne do celu w jakim dane te są zbierane, przez co działanie to narusza art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 22 tej ustawy i w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).